

ΤΟ ΘΕΡΙΣΟ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διευθυντής και Συντάκτης ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Τιμή έκιστου φύλλου

Λεπτά 5

Η ΚΡΗΤΗ ΑΙΜΑΤΟΚΥΛΙΕΤΑΙ

Ἰδεὺς οὖν ἅμα ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ αἱματοκυλισμοῦ τῶν Κρητῶν, ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν. Ἄλλ' ὅχι πρὶν ψηφισθῆναι ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἶχε τεθῆναι τὸ αἱματοκύλισμα εἰς ἐφαρμογὴν, εἶχε ἀρχίσει ἐν τῷ τμήματι Ρεθύμνης τὸ ἀμοιβαῖον ἀλληλοσπάραγμα, ἡ Ἀρμοστεία συνέλαβε τὴν ἀπαισίαν ἰδέαν καὶ μὴ ἀμφιβάλλουσα περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἤρξατο ἐπὶ πιστώσει νὰ ἐνσαρκώσῃ αὐτὴν εἰς βᾶρος τῶν ταλαιπώρων κρητῶν. Ἡ Βουλὴ τὴν ἐνομιμοποίησε, δούσα τῇ Ἀρμοστείᾳ τὰ μέσα. Ἐκτοτε ἐφημέροισι μετὰ λύσης καὶ πρωτοφανοῦς τραχύτητος ἐν Ρεθύμνῃ ὑπὸ τὸν βάρβαρον καὶ ἀρκουδοειδῆ τῶν Ρώσων χαρακτήρα. Ἐπιδραμόντες οὗτοι μετὰ τῶν νεοχρησθέντων συμμάχων καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐθύσαν, ὡς γνωστὸν καὶ ἀπόλεσαν μὴ φεισθέντες γραιῶν καὶ γεροντῶν. Εἰσὶ γνωστὰ τὰ διαπραχθέντα, ἅτινα ἐξεγείρουσι μὲν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ δὲν κινῶσι τὰ σπλάγχνα εἰς οἶκτον ἐκείνων, οὐδ' ὄφειλον νὰ συγκινήσωσι. Διατί; διότι ἀφοῦ τὸ σχέδιον τοῦ αἱματοκυλισμοῦ τῶν Κρητῶν συνελήφθη, πρέπει νὰ ἐκτελεσθῆ, καὶ ἂν μὴ ἢ περίπτωσις δι' ἣν συνελήφθη ἐπέλθῃ. Ὁ νοῦν νοεῖται. Πᾶσα πράξις ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐκβάσεως κρίνεται, οἱ δὲ λόγοι μόνον σκιάν ἐργῶν ἀπεικονίζουσιν. Ἀπὸ τῶν ματαίων λόγων εἰς τὰ πράγματα. Αὐτὰ δοξάζουσιν, ἐνῶ ἐκεῖνοι γελοτοποιοῦσιν. Οὕτως ἐσκέφθησαν οἱ συλλαβόντες τὸ ἀπαισίον σχέδιον. Ἄλλ' ὁ Θεὸς εἶναι μέγας, οὐδ' ἐπὶ πάντ' ὄρα καὶ ἐπιβλέπει, καὶ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς δυστυχεῖς.

Ἦδη ἐπέδραμον οἱ Ρῶσοι μετὰ τῶν νέων αὐτῶν συμμάχων τῶν ἐγγραφέντων καιμισθωθέντων ἀντεπαναστατῶν καὶ εἰς Ἀποκόρωνα ἐμφοροῦμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐνστίκτων. Νύκτωρ κατέλαβον τὴν Γεωργιούπολιν ἐξ ἀπῆνης κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν ἐπιπεσόντες ἔχοντες προτεταγμένους τοὺς Ρεθυμνίους συμμάχους ὀπλισμένους διὰ Ρωσικῶν ἐπαναληπτικῶν ὀπλῶν. Θρηνοῦμεν δεκάδα περίπου Κρητῶν ἐκ τῶν μάλλον ἐξεχόντων, εἴτινες κληρονομικοὺς ἔχουσιν ἀποκτήσει ὑπὲρ τῆς Πατρίδος τίτλους. Τίς οἶδε πόσα εἰς ἐπιφυλάσσονται εἰς τὴν ἡρωικὴν ἐπαρχίαν ἤδη ὅτε τὴν καρδίαν αὐτῆς οἱ Ρῶσοι κατέχουσιν. Καί τις οἶδε ἐν τῇ μανίᾳ τῶν οἱ νεοσύλληκτοι ἐπιλέκται ἂν σταματήσωσιν ἀπὸ τῶν ἐρημώσεων καὶ συλλήψεις ἐφ' ἃς διακρίνονται ἅμα ὑποτάξωσι τοὺς

τόπους! Τίς οἶδε ἂν παρομοίᾳ τύχῃ ἀπορριθῆναι καὶ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας. Καὶ διατί ὅχι; τὸ σχέδιον εἶναι γενικόν. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐξώθησις καὶ παρασκευὴ οἶον νὰ μετατραπῆ εἰς πραγματικὴν ἀλληλοσφαγὴν, φιλοξενόσθαι, ἕνα ἀτρόμητον καὶ ἀπῆνην Ἀρην, διὰ νὰ ἐμποιῆται τοιαύτην φρίκην, εἴαν ἐνεποιήσῃ ὁ ἐμφύλιος ἀλληλοσπάραγμας ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ἀξιωμαθήμενον ἐκείνην ἡμέραν τῆς 2 Σεπτεμβρίου. Οἱ πρωτεργάται τῆς Παρισίνης ἐκείνης φρίκης, καίτοι καταναθεματίσθησαν ὑπὸ τῶν αἰῶνων, ἄρῃσαν μαθήματα μνήμης εἰς τοὺς ἑαυτῶν ἐπιγόνους.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν πολλῶν ἐπαναστατῶν ἀπὸ τοῦ τμήματος Ἡρακλείου, ἥτις ἀναχώρησις ἐγένετο κατόπιν συνενόησεως καὶ προτροπῆς τοῦ διοικοῦντος τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα Ἀγγλοῦ συνταγματάρχου ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως Ἡρακλείου μιά διατάξις τοῦ στρατιωτικοῦ Νόμου δι' ἣς ἤρχισε νὰ λειτουργῇ τὸ ἀνελευθερώτερον ἀλλὰ καὶ τὸ τερατωδέστερον τῶν ὄσων ποτὴ εἶδεν ὁ κρητικὸς κόσμος λειτουργηῆα χάριν τῆς δημοσίας ὀφείας. Ἡ διατάξις αὕτη βεβαιούται ὅτι ἐμελετήθη, ἐλήφθη καὶ ἐκτελεῖται τῇ συμβουλῇ καὶ προτροπῇ τοῦ Μητροπολίτου Εὐμενίου, Ν. Μαλατάκη Νομάρχου καὶ τοῦ βουλευτοῦ Λογιαδῶν ἐκπροσωποῦντος τὰς ἀρχάς τοῦ Συμβούλου Κουδούρου ἐν Ἡρακλείῳ. Ὡς γνωστὸν 100 καὶ ἐπέκεινα πρόσωπα ἐκ τῶν μάλλον ἐγκρίτων τῆς πόλεως Ἡρακλείου ἐτέθησαν πρὸ καιροῦ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὡς ὁμοφρονούντα πρὸς τὴν ἐπαναστασίαν, τινὰ δὲ τούτων ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἀπέτισαν ποινὰς. Κατ' αὐτῶν κυρίως σιρέφεται ἡσὴ καὶ τὸ τερατωδὲς: λειτουργηῆα τῆς διατάξεως.

Οὗτοι θὰ προσέρχωνται ἐνώπιον τῆς Α. Σεβασμιότητος, ἥτις παίζει τὸν κυριώτερον ρόλον ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθῆ τερατωδίᾳ, καὶ θὰ ὑπογράψωσιν ἕνα ἕνα ἀφοσίωσι πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν καὶ εὐπειθειαν καὶ ὑποταγὴν πρὸς τὰς Ἀρμοστειακὰς Ἀρχάς καὶ θὰ λαμβάνωσι τὸν κατωτέρω ὄρον:

Ὁ ὑπογεγραμμένος δηλῶ, ὅτι δὲν θὰ συνδράμω πλέον καθ' εἰσὸς ἕκαστον τρόπον τοὺς πρωταίτιους τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ ἀπευθυνομένου κατὰ τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὁποίαν καθὼς καὶ πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἀρχηγὸν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας τὴν Αὐτοῦ Βασιλ. Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος Ὑπατον Ἀρμοστὴν τῶν Ὑψηλῶν Προστατιδῶν Δυνάμεων, ὅτι τῆς παρουσίας μου ἐν τὴν τελείᾳ ἰσὴν ταγὴν καὶ ἀφοσίωσιν μου.

(Μετὰ τὴν ἐπιγραφήν) Α. Σεβασμιότητος τοῦ Ἡρακλείου

Ἡράκλειον	1905
Ἵπογραφὴ	
Ὄνομα πατρὸς	
Ἵπογραφὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου	
Ἐθεωρήθη	
Ἵπογραφὴ τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου	
Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου	
Ἡρακλείου	

Ὅσοι λοιπὸν ὑπογράψωσιν ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Σ. Μητροπολίτου τὸ ἔγγραφον τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς καὶ ὁμιθώσιν, θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ στρατοδικείου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Σ. Μητροπολίτης διὰ τοῦ Νομάρχου θὰ διαβιβάσῃ τὸ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ καθηγουμένου ἔγγραφον τῆς ἀφοσιώσεως διπλωμα ἀσουλίας ἀπὸ πάσης ὑποψίας καὶ ἐπιτηρήσεως. Ἡ ἀπονομὴ ὅμως τοῦ τοιοῦτου διπλώματος παρέχεται ὑπὸ ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως, διότι δὲν διδεται εἰς τοὺς ἔχοντας στενοῦς συγγενεῖς μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν, εἰς τοὺς δηλοῦντας κακοπιστίαν, εἰς οὓς θὰ καταλογίζεται βρῦ ἀδικήμα, εἰς τοὺς μὴ ἐγκαίρως προσελθόντας νὰ ἀπολαύσωσι τοῦ εὐεργετήματος κτλ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅ,τι τελεῖται ἐν Ἡρακλείῳ εἶναι θαυμαστῶς παράδοξον, ἀνάξιον νὰ περιγραφῆ διὰ καλῆμου. Οἱ κάτοικοι ὑποβαλλονται εἰς τὸ βρῦ μπικὸ-θραυσμα τῶν λίθων ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ, καὶ τὴν ἀτιμωτικὴν εὐενην καὶ ἐξέτασιν τῶν κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὄραν μὴδ' αὐτῆς τῆς σιωπηλῆς τοῦ μεσονυκτίου ἐξαιρουμένης. Καὶ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐπικρότησιν καὶ συμπραξίν τῶν φιλελευθέρων Ἀγγλων!

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ

Δὲν γνωρίζω ἂν οἱ μακροῖται πρόγονοί μας οἱ διὰ τὴν πατρίδα ἀγωνισθέντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θυσιασθέντες, ἐγνώριζον τὴν τέχνην ἢ τοὺς τρόπους, τοῦ νὰ κερδίζωσι τι ἐκ τῶν ὑπὲρ ταύτης θυσιῶν των. Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ διαλευκάνῃ ἡ ἱστορία, καὶ οὐχὶ ἐγὼ ὅστις πόρρω ἀπέχω τοῦ ν' ἀναλάβω ἔργον ἱστορικοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς σκιαγραφῶ γεγονότα τινὰ ἔχοντα ἀμοιβαίαν σχέσιν πρὸς ἄλληλα, ἂν καὶ ἀπέχοντα τὸ ἓν τοῦ ἄλλου τέσσαρα τοῦλάχιστον ἔτη, ἢ ὡς ὁ Σενοφῶν θὰ εἴπῃ τέσσαρας παραπάγγας. Καὶ ἐν τούτοις ἂν καὶ ἀπέχωσι τοσοῦτον χρονικὸν διάστημα, εἶναι ὅμως τὸ ἓν πανομοιότυπον τοῦ ἄλλου, καὶ ἴσως τὸ πρῶτον νὰ ἐγέννησε τὸ δεύτερον, διότι περὶ τὸν αὐτὸν κύκλον τῶν ἐνεργειῶν περιστραφέντων, ὑπὸ τῆς αὐτῆς κινητηρίου δυνάμεως ὤθηθησαν, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἀπέφερον, καὶ τὰς αὐτὰς Πατριωτικὰς ἀρετὰς ὑπέκρυπτον. Μὴ νομίσῃ τις ὅμως ὅτι προτίθεται νὰ περιγράψῃ περιπετειώδη τινὰ ἐστρατείαν, ἢ μυθιστορικὴν τινὰ ἀρετὴν φαντασιώδη οὐχὶ οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἕτερον. Ἀπλούστατα προτίθεται νὰ περιγράψῃ ἐν μικρὸν πατριωτικὸν ταξίδιον, ἔστω καθ' ὑπόθεσιν καὶ ἀπὸ Χανίων μέχρις Ἀθηνῶν, καὶ ὅποια τινὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος ἐν γένει, καὶ τοῦ ἐπιχειρήσαντος αὐτό. Συγγνώμην ἂν μακρηγορῶ, ἀλλ' ἐπαγγέλλομαι ἀμέσως εἰς τὸ θέμα μου ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ἴσῃ τὸ ἤρσιον. Ἐλεγον λοιπὸν ὅτι πρὸ τεσσάρων ἐτῶν (ἂν ἐνθυμῶμαι καλῶς) ἡ ὤραία, καὶ δροσόλου Χαλέπα, ἡ περικλεισσομένη πλειστάς ὕψους φυσικῆς οὐρανόθεν, καὶ κεκτυμένη καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἑσπέρου καταστραφὴν κατὰ τὴν ἐπιπέδου ἐπιπέδου εἰς κανὸν

ἐξ αὐτῶν) ἡ ὤραία, ἡ περικαλλὴς λοιπὸν Χαλέπα, μίαν προΐαν (ἴσως τοῦ μηνὸς Μαρτίου) συνεταράσαστο καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντός της ἐκ τῆς ἀδοκήτου ἐμφανίσεως ἐθνικοῦ κινδύνου ἀπειλούντος τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς πατρίδος (σημειώσατε ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ εἰσβολῆς τῶν Σαρακηνῶν) τοῦτ' ἔστιν τὴν μετατροπὴν τῆς Κρήτης εἰς αὐτόνομον ἀεξαρτητὸν ἡγεμονεῖαν, καὶ ὅτι πρὸς εὐδόσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κινδύνου (ὅστις παρεσκευάσθη δὲν γνωρίζω εἰς ποίαν ἀκτιῶς αἰθουσαν) εἰργάζετο ἀενδότως πολιτικὴ ὅλη μερὶς τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ. Τὸ κακὸν ἦτο μέγιστον, ὁ κίνδυνος ἀναπόφευκτος. Ἀλλ' ὁ Θεὸς σώζει τὴν Πατρίδα. Διότι ἂν εἰργάζοντο ἄλλοι πρὸς εὐδωκίαν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κινδύνου, ὑπῆρχον ὅμως καὶ ἀγρυπνοὶ πλουσίματοι Ἀργοί, οἱ Ἐθνικοὶ φρουροὶ ἔτιναις ἐγίνωσκον καλλίστα νὰ ἐπαναφέρωσι τὸν Κρητικὸν Λαὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν δόδον, ἀτυχὸν παρεξέτρεπετό ποτε. Συνήθον λοιπὸν ἅπαντες ἐν Χαλέπῃ (ἔθα καὶ ἐχλακκεῖθη ὁ ἐθνικὸς κίνδυνος) εἰς τὸ ἐθνικὸν προκοπιστήριον, εἰς σοβαρώτατον συμβούλιον περὶ ἐξευρέσεως τῶν μέσων πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου κινδύνου. Καὶ μετὰ τῶν ἄλλων σωστικῶν, οὕτως εἰπεῖν, φαρμάκων ἐκρίθη ὡς λίαν ἐπαναγωγικῆς καὶ πατριωτικῆς εἰς Ἀθήνας ταξείδιον, ἀνδρὸς νοήμονος, μύστου τῆς τέχνης τοῦ ρεχλαμάρειν τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους, γεγυμνασμένου ἀριστα εἰς τὰς κάμψεις τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ μὲ μίαν λέξιν λίαν ἐπιτηδείου, δι' ὑψηλὰς ἀκροάσεις, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγη, καὶ ἀπεστάλη ὁ τότε διευθύνων τὴν Πατρίδα. Τὸ ταξείδιον ἐτελέσθη αἰσίως, ὁ ὑπὲρ πατρίδος ἀγὼν ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ὅτι καὶ ἀκροάσεις παρεσχέθησαν, καὶ σοβαραὶ συνεντεύξεις ἔλαβον χώραν, καὶ οἱ ἐθνικοὶ κίνδυνοι λίαν ἐπιτηδείως (ἀλλὰ λίαν εὐσυνειδήτως ἤθελον νὰ εἴπω) παρεστάθησαν, καὶ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον διευτυμάνισθησαν, καὶ οὕτως χάρις εἰς τὰς ἀόκνους πατριωτικὰς ἐνεργείας τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου ἀπεσταλμένου ἢ Κρήτη ἐσώθη ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου κινδύνου. Αἶ, τόσαι κόποι, τόσαι θυσίαι, τσαυταὶ ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα ἔπρεπε νὰ μείνωσι ἄνευ ἀμοιβῆς; Μὴ γένοιτο. Ἡ πατρίς νὰ δειχθῇ ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργετήσαντα αὐτήν, ποτὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἀμέσως ἅμα τῇ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίξει τοῦ ἡμεῖς φθηνῆς πενεχρῶς μὲν, ἀλλ' ὀπωσδήποτε ἡμοίφθη ὑπὸ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ διορισμοῦ του ὡς ὁ διευθυντοῦ του κοινωφιλῶς ταμείου, ἀφ' οὗ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας του ἢ ἐθνικὴ τιμὴ ἐξῆλθεν ἀλώθητος, καὶ ἀσπίδος. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ παρελθόν, ἐλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὸ παρόν. Ὅτε κατὰ Μάρτιον (ὅποια σύμπτωσις) ἐξεργάγη ἢ ἐπανάστασις ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα τὸ ἐθνικὸν λάβαρον, καὶ κηρύττουσα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀγρόπυκνος φρουροὶ ἐθνικοὶ φρουροὶ (ἢ) καὶ πάλιν συνεταράχθησαν, καὶ σπουδαιότερον τώρα, διότι τὸ πρᾶγμα καθίστατο σοβαρώτατον, καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀπώλεια, ἂν ὁ σκοπὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐπιτυγχάνετο ἀνεπανόρθωτος (κατ' αὐτοὺς ἐννοεῖται) Ἐληφθησαν καὶ πάλιν τὰ καταλληλότερα τῶν μέτρων πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἐσχάτου τούτου ἐθνικοῦ κινδύνου, καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὴν λαϊκὴν παροιμίαν (σκύλος σ' ἐδάγκασε βάλει ἀπ' τὸ μαλλί του) ἐσκέφθησαν ὅτι ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον πατριωτικὸν ταξείδιον ἀπεσόβησε τὸν τότε κίνδυνον, κατὰ τὴν ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον τὸ αὐτὸ ἐμελλε νὰ ἀποσοβῆσθαι καὶ τὸν παρόντα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ σημερινὸς κίνδυνος ἐκρίθη σοβαρώτατος ἐζητήθη νὰ εὐμεθῆ καὶ ἀποσταλῆ καὶ ἄνθρωπος ὀξυνοότερος, καὶ διπλωματικώτερος τοῦ πρώτου, ὅστις νὰ φέρῃς αἰ-

σιον πέρας τῆν ἀποστολὴν του (λίαν δυσχερῆ ἄλλως τε) ἀποκρούων πάση δυνάμει τὸν ἐσχατον τῶν ἐθνικῶν κινδύνων. Ἄν ἐξητήθη λοιπὸν μεταξύ τῶν πολλῶν υποψηφίων καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τύπον ψυχαγωγικοῦ ταξειδίου, ἀνὴρ πολιτικῆς ὑπεροχῆς, μύστης τῶν διπλωματικῶν ἀπορρήτων, περιβεβλημένος τὴν βουλευτικὴν τήβενον (κατὰ τὸ δικαστικὴν) λάτρις τῆς Θέμιδος, ἀνάδοχος τοῦ περὶ ὀημοφρουρῶν νόμου, (παρ' ὀλίγον θὰ ἔλεγον ἀνόμου) ἐκπροσωπῶν ἀνεπισήμως μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, πιθανὸν δ' ἐπισήμως ἐν τῷ μέλλοντι, τὸν ἀρχηγὸν ὀλοκλήρου πολιτικῆς μερίδος. Καὶ ὡς πιστὸς ἐκτελεστής τῆς δοθείσης πολιτικῆς συνταγῆς (δὲν γνωρίζω ἂν ἐσπούδασε τὴν πολιτικὴν φαρμακολογίαν ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν Πατινιώτην) μετεχειρίσθη τὰ αὐτὰ ὡς πρῶτος πολιτικὰ φάρμακα. Καὶ ἐξηγουμαι. Τῷ παρεσχέθησαν ἐπίσης ὑψηλαὶ ἀκροάσεις, ἐδημοσιεύθησαν γινῶμαι τῶν ἰθύνοντων τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀρκετὸς δημοσιογραφικὸς θόρυβος ἠγέρθη, παρεστάθη ὁ ἐσχατος τῶν ἐθνικῶν κινδύνων εἰς τὸ κοιμώμενον Πανελλήνιον διὰ τῶν κρωγμῶν τοῦ Σκριπ, καὶ τῶν τὸν αὐτῷ, διευτυμάνισθη καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ περὶ κατοχῆς τῆς Κρήτης; ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τῆς Γουαδελαπάς (ἀδιάφορον ἂν ἡ διπλωματικὴ αὐτῆ φάρα προσέβαλλε τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν τίνος;) καὶ ὅσα ἄλλα ἀπαιτεῖ ἡ ἀποσοδότησι τοῦ κινδύνου. Αἶ, διάβολε! παραδόξον λοιπὸν θὰ ἐφαίνετο, ἐν αὐρίον κατόπιν τοσούτων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐβλέπομεν καὶ τὸν νέον ἐθνικὸν ἀπεσταλμένον καταλαμβάνοντα τὴν ἔδραν τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῆ Κρητικῆ Τραπεζῆ, ἢ ἂν μικρὸν τι σκάνδαλον συμβῆν ἐν Χαλέπα (ὅπως τυχαίως) ἀνεδείκνυε τοῦτον Σύμβουλον; Βεβαίως ὄχι, τοῦλάχιστον εἰς ἐμὲ, ὅτι ὁ ἐν τῷ ναῶ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ ναοῦ τραφησεται. Ἄλλ' ἐν μόνον ἐρωτῶ. Μήπως ἦταν βλαβερὸν εἰ μακαρίζται πρόγονοί μας ἕτινες ἀντὶ τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν τῶν οὗ ἐ ἡγεμονικοὶ ἐπιτροποι, κατώρθωσάν ποτε νὰ διορισθῶσι, εἴτε Σύμβουλοι ν' ἀναδειχθῶσιν; ἀλλὰ κατόρθωνον ν' ἀποθηνώσκωσι εἰς τὴν ψαθάν; Ἡ μήπως δὲν ἐγνώριζον ποῦ πωλεῖται ὁ νέος αὐτὸς πατριωτισμὸς ὅστις παρέχει παντοδαπὰς ὠφελείας; Ἴσως τὸ πρῶτον, ἀλλὰ πιθανώτερον τὸ δεύτερον.

ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Νικ. Μπαμπουνάκη, Μιχ. Μπαμπουνάκη καὶ Νικ. Κλωθᾶκη, κατοίκων Μαλακῆς.

ΕΝΩΠΙΟΝ

Τοῦ κ. Προέδρου τῆς ἐν Θερσίῳ ἐδρευούσης Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως.

Κύριε Πρόεδρε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εὐσεβῶς ὑμῖν ὅτι πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Ν. Ἐρεῦνης» ἀπεστείλαμεν δῆλων πρὸς ἀναίρεσιν τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ αὐτῆς δημοσιευθέντος σχετικῶς πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν ἡμῶν ψεύδους ἔχουσαν ὡς ἔπειτα:

«Ἀποροῦμεν, κ. Διευθυντά, πῶθεν πληροφορηθέντες ἔγραψατε ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος, ὅτι τὰ ἀποδοθέντα ὄπλα εἰς τοὺς ἀφοπλισθέντας Μαλακιανούς ἀπεδόθησαν, διότι ἠπειλήθη ἢ ἐν Μαλακῆ Ἐπαν. Ἀρχὴ ὑπὸ τῶν Κεραμειανῶν, ἐνῶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Διότι τὰ μὲν δύο κληρονομικὰ ὄπλα ἀπεδόθησαν αὐτοστιγμῆ, διότι ἐκρίθη, ὅτι τὰ κληρονομικὰ ὄπλα δὲν κατάσχονται, τὸ δὲ εἰς τὸν πρῶτον ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ πολεμικοῦ συστήματος; γκαρᾶ ἀπεδόθη

ἀμέσως, διότι κατὰ πρόχειρον ἀνάκρισιν οἱ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ προϊστάμενοι τῶν ἐπαναστατικῶν ἐπληροφόρηθησαν, ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν δὲν εἶνε ταραχοποιός, οὐδ' ἐδείχθη ποτὲ ἀσεβὴς πρὸς τὴν ἐνταῦθα ὀφισταμένην Ἐπαν. Ἀρχὴν. Μένουσιν ἀκόμη τρία ὄπλα, τὰ ὅποια δὲν ἀπεδόθησαν ἀκόμη καὶ τῶν ὀπλοῦν τὰ μὲν δύο, τὰ γκαρᾶ, ἀνήκουσιν εἰς τοὺς δύο τελευταίους ἐξ ἡμῶν, τὸ δὲ ἕτερον τὸ μαρτίνι ἀνήκει εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ τελευταίου ἐξ ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ὄπλων τούτων τὰ δύο τοῦλάχιστον ἀπερασίθη καθῶς πληροφοροῦμεθα, ὑπο τοῦ ἐν Θερσίῳ Προεδρείου νὰ ἀποδοθῶν εἰς τοὺς δύο τελευταίους ἐξ ἡμῶν, διότι κατόπιν ἐμπεριστατωμένων ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ἡ ἀμπετοῦ ἡμῶν διαγωγή.

Ταῦτα σᾶς παρακαλοῦμεν κ. Διευθυντά χάριν τῆς ἀληθείας καὶ δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ἰσχύοντος Ποιν. Νόμου νὰ δημοσιεύσετε ἐν τῇ ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι.

Ἐν Μαλακῆ τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1905

Μεθ' ὑπολήψεως

Μιχ. Μπαμπουνάκης, Ν. Κλωθᾶκης καὶ Ν. Μ. Βαμβουνάκης
Γνωρίζοντες ὑμῖν ταῦτα, κύριε Πρόεδρε, σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι μεριμνήσετε περὶ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «Θέρισσο».

Ἐν Μαλακῆ τῆ 25 Σεπτεμβρίου 1905

Εὐπειθέστατοι

Ν. Κλωθᾶκης, Μιχ. Μπαμπουνάκης καὶ Ν. Μ. Βαμβουνάκης

[Ἄναδημοσιεύομεν σήμερον τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν, παραλαμβάνοντες αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Νέον Ἄστι»]

Εἶνε χαρακτηριστικὴ ἡ παρησία μεθ' ἧς ὁ φίλος ἡμῶν κ. Γεωργ. Παπαντανάκης ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς του δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἄντ. Κατζουράκη.

Ὁ κ. Ἄντ. Κατζουράκης, ἀφοῦ ὑπέστη ἀνδραϊκὸν ἔλεγχον εἰς τὰ ἔωλα ἐκεῖνα, καὶ ἰδιοτελῆ δημοσιεύματα του εἰς τὰς ἐφημερίδας Σκριπ καὶ Ἀκρόπολιν, προσβῆ εἰς συκοφαντικὰς ἐναντίον τῶν ἐν Ἀθῆναις φίλων μας, ὑπολαβὼν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ὠθήσαντες τὸν ἐπίσης ὑπ' αὐτοῦ δεινῶς ὕβρισθεντα ἠρωικὸν ἐνωμοτάρχην κ. Παντελῆ Μαντανανακην. Εὐνόητον εἶνε ὅτι ἡ βραχεία χεὶρ τοῦ κ. Μαντανανακῆ ἐξωθήθη εἰς τὰς παρείας τοῦ κ. Κατζουράκη, μόνον ἀπὸ τὸν ἴδιον τοῦτον καὶ τὰ ὑβριστικά του δημοσιεύματα, ὅχι δὲ ἀπὸ κανένα ἄλλον, ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους φεύγων κατήγγειλεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τοῦ τύπου.

Εὐνόητον, ὅτι τὸσον αἱ ὕβρεις του, ὅσον καὶ αἱ ἰδέαι του ὡς πολιτικοῦ, ἔτυχον ἀπὸ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου τῆς δεουσης ἐκτιμήσεως καὶ ὁ κ. Κατζουράκης δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἀναπαύεται ἤδη ἡσυχος ἐπὶ τῶν δαφνῶν, τὰς ὁποίας ἐδρεψεν ἐκ τῆς εἰς Ἀθῆνας ὀλιγοήμερου διαμονῆς του.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Παπαντανάκη:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΤΟΥ «ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ»

Φίλε κύριε Διευθυντά,

Ἦμην τῆς γνώμης, ὅτι εἰς τοιαύτας κρίσεις στιγμὰς, τὰς ὁποίας διέρχεται ὁ τόπος μας, πᾶσα προσωπικὴ διαφορά καὶ πᾶσα παραφωνία μεταξύ ἡμῶν τῶν Κρητῶν ἐπρεπε νὰ πνίγεται εἰς τὸ ἄσμα τοῦ ἐθνισμοῦ. Καὶ ὅμως ὁ συμπολίτης μου καὶ τῆς βουλευτῆς κ. Κατζουράκης δὲν συνεισφορῶθη πρὸς τὴν γνωμὴν ταύτην, ἐνόμιος δὲ, ὅτι ἀφοῦ διὰ τῶν πολιτικῶν ἄρθρων του ἐξέθηκε τὰς ἰδέας καὶ γνώμας του πρὸς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, ἐπρεπε νὰ ἐπιτεθῆ καὶ κατὰ παντός, ὅστις εἶχεν ἀρχὴν τῆς παρουσίας μετ' ἡμῶν, ἢ ἂν ἀρχὴν νὰ διστάσῃ νὰ πρὸς καὶ ἀφοσίωσίν μου.

Ἄσπλου, τοιοῦτα ἔργα ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπολιτικῆς ἐπιστολῆς. Ἄ. Σεβαστοῦ

ὁ μὲν διευθυντὴς τῆς εἰρημίνης ἐφημερίδος πᾶν εὐμενῶς ἐδέχθη καὶ ἔγραψε τὰ δεόντα, ἐπανορθώσας οὕτω τὴν διαστραφεῖσαν ἀλήθειαν, ἐγὼ δὲ θλίβομαι διότι εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπαντήσω καὶ ἰδιαιτέρως.

Θὰ ἦτο προτιμότερον ν' ἀντιτάξω αὐστηρὰν περιφρόνησιν, διότι ὑπάρχουν ἐν Κρήτῃ τίμιοι ἄνθρωποι, οἵτινες καὶ τὰς κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαναστάσεις ὑπηρεσίας τῆς οἰκογενείας μου γνωρίζουν καὶ ἐμὲ αὐτὸν προσωπικῶς. Αἱ συκοφαντίαι δὲ τὰς ὁποίας κατὰ τοῦ πατρὸς μου ἀναφέρει ὁ κ. Κατζουράκης ὡς περιεχομέναι εἰς τὴν κατασκευασμα, ὅπερ εἶδε πρὸ τριετίας τὸ φῶς ἐν Κρήτῃ, καὶ περιεβλήθη μὲ τὸν μετριόφρονά τίτλον τῆς Ἱστορίας, ἀνῆρθησαν ὑπ' ἐμοῦ, ἀμα ὡς ἦλθον εἰς φῶς.

Καὶ ἀνῆρέθησαν ἄρδην διὰ τῆς δημοσιεύσεως μαρτυριῶν ἐπισήμων Ὀθωμανῶν, ὀπλαρχηγῶν καὶ προκρίτων, πρωτοστατησάντων εἰς τὴν ἐν ἔτει 1869 σύλληψιν τοῦ ἀρχηγοῦ γέφυ Κριάρη.

Ὅχι ἕλιγότερον συκοφαντικαὶ εἶνε καὶ αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἀναφέρει δι' ἐμὲ, ἀφορρῆν ἔχουσαι τὸν πολιτικὸν ἐν Κρήτῃ ἀνταγωνισμὸν καὶ τὴν πολιτικὴν κερδοσκοπίαν, πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ὁποίας, ἐτέθησαν ἐν χροίσει διὰ τὰ ἀνόσια μέσα. Δὲν ἐπιμένω εἰς τὴν πασίγνωστον ἀλήθειαν, ὅτι οἱ κάπηλοι τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν δὲν παρέλειψαν τίποτε πρὸς ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων των, ὧν εἰς ἡμῖν καὶ ἐγώ. Μὲ κατηγορήσαν διὰ νὰ μὲ θέσουν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς νήσου. Ἀλλὰ τὴν κατηγορίαν, τὴν ὁποίαν τόσον τεχνιέντως μοὶ παρεσκεύασαν, θ' ἀνατρέψω, ἐπανακάμπτων εἰς ζήτην, ἀμα ὡς ὁμολῶ τῶν πραγμάτων κατάστασις ἐπέληθ. Δὲν φρονῶ δὲ, ὅτι εἶνε ἱκανὸς ὁ τίτλος τοῦ βουλευτοῦ, τὸ ὅποιον ὁ κ. Κατζουράκης μετεχειρίζεται διὰ νὰ προσδώσῃ εἰς τὰ δημοσιεύματά του ἐκεῖνα τὸ ἠθικὸν κύρος, οὗτινος εἶνε ἐστερημένα καθ' ὁλοκληρίαν.

Δέξασθε, φίλτατε κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐκτιμήσεως.

Ἀθήναι, 25 Σεπτεμβρίου 1905

Ὅλων ὁμέτερος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
διδάκτωρ τῆς νομικῆς

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΑ ΕΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΩ.

— Τὴν τελευταίαν Τετάρτην νύκτωρ σάμα Ρώσων στρατιωτῶν συνοδευόμενον ὑπὸ πολλῶν χωροφυλάκων καὶ ἐπιπερισσοτέρων ἀντεπαναστατῶν ἐξεστράτευσαν ἐκ Ρεθύμνης καὶ κατέλαβον περὶ τὰ χαράγματα τὴν Γεωργίουπολιν χωρὶς νὰ ἐνοσηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατικῶν φρουρῶν. Ἀμέσως ἄμα τῇ καταλήψει τῆς κωμοπόλεως ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν ἐξεγερμένων κατοίκων, ὅσοι διέμενον ἐν τῇ Κωμοπόλει καὶ κατὰ τῶν φρουρῶν οἵτινες ἐξεγερθέντες κατέλαβον θέσεις ἀμύνης. Ἐπίσης κατέλαβον τὸν Μαθὲ καὶ τοὺς δεσπόζοντας τῆς Γεωργίουπόλεως λόφους καὶ ἰδίως τὸν λεγόμενον Πύργον Ἀηστῆ πλησίον τοῦ Φονέ, χωρὶς οἱ ἐπαναστάται νὰ δυνηθῶσι νὰ τοὺς ἀποκρούσωσιν, εἰμὲ μόνον ἐκ τοῦ βορειοδυτικοῦ μέρους ἔβου τοὺς ἠμπόδισαν νὰ προχωρήσωσι πρὸς τὴν Ἐζώπολιν.

Κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Γεωργίουπόλεως μὲ τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς ἐφρονεῖτο ὁ Γεωρ. Ἀναγνωστάκης ἔμπορος ἐξ Ἀλικάμπων, διαρκουόντος δὲ τοῦ πολέμου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐφρονεῖτο ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ὁ ἐκ Χαμπάθων Βενάκης, ὁ ἐξ Ἀσῆ γωνιάς Μυγιάκης, ὁ ἐξ Ἀλικάμπων Ἐμμ. Γρύλλος, ὃν πληγωμένον ἀπετελείωσαν οἱ ἀντεπαναστάται σκληρῶς κτυπώντες αὐτὸν διὰ τῶν ἀκτινίδων τῶν ὄπλων, καὶ ἐτραυματίσθησαν ἔλλοι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐπικινδύνως, ἦτοι ὁ τοῦ ἐξ Ἀσῆ Γωμῆς Κιμιωνῆ, ὁ ὀπλαρχηγὸς Λιανῆς ἐξ Ἀλέπα, ἡ περικλειθεὶς εἰς χεῖρας τῶν Ρώσων ὁ Κωνσταντῆς, καὶ κεκτυπητὸς καὶ ἐκ τῶν ὀνόματων.

Ἐν τῇ νύκτῃ τῆς περὶ τὸν ἑξῆς ἡμέρας ἐβασε λάθρα

τοῦ: Ρώτους καὶ τοὺς ἀντεπαναστάτας εἰς τὰ περὶ τὸ Τραχηλι ἀπόκρημα βουνά, οἵτινες ἀνκαρχιθέντες ἐπρωχώρησαν χωρὶς νὰ ἐνοσηθῶσιν πρὸς τοὺς ὑπερθεν τῆς Ἐζώπολεως λόφους καὶ κατέλαβον τὰς δεσποζούσας τῶν νῶτων τῶν ἐπαναστατῶν ὄχυράς ἡέσε, ὅπερ ἠνάγκασε τοὺς ἐν τῇ Ἐζώπολει ἐπαναστάτας νὰ ὑποχωρησῶσιν εἰς τὸν Βημον, κατέλαβον δὲ οἱ Ρῶτοι τὴν Ἐζώπολιν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ρώτων καὶ τῶν ἀντεπαναστατῶν εἶνε ἀγνωστοί, εἰκάζεται δὲ ὅτι δὲν εἶνε ἀσήμαντοι.

Ἐκτοτε μένουσιν ἐτι εἰς τὰς καταληφθεῖσας θέσεις των οἱ δὲ ἐπαναστάται συνεκεντρώθησαν εἰς Βημον ἀνερχόμενοι εἰς 600 περίπου, κατέχουσι δὲ ἀφ' ἐκέρου καὶ τοὺς περὶ τὸ Κλήμα λόφους. Περιμένεται σφοδρὰ μάχη ἀπὸ ὄρας εἰς ὄραν ἂν δὲν λάβουν τὰ πράγματα ἄλλην τροπὴν, διότι οἱ Ρῶσοι ἀνόμως καὶ ἀυθαίρετως ἐνήργησαν ἐπὶ Ἰταλικῷ διαμερίσματι.

— Ἦν νύκτα τῆς παρελθούσης Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην εἰς τὰ Περιβόλια τῆς Κυθαλῆς ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς ζωνῆς κείμενα συνῆθη συμπλοκὴ μεταξύ Ἀγγλορωσικῆς περιπόλου συνοδευομένης ὑπὸ χωροφυλάκων καὶ τινῶν ὀπλοφόρων ἐντὸς οἰκίας τινὸς ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαρίπα εὐρισκομένου. Ἡ περιπόλος, θελήσασα νὰ συλλάβῃ τοὺς ὀπλοφόρους τοὺτους οἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οὐ μόνον κλοπὰς καὶ ἄλλας καταχρήσεις διέπραττον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Ἰταλικῶν σταθμῶν ἐπυροβόλου, προέβη εἰς τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ὡτοὶ ἐκρύπτοντο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συλλήψεώς των. Αὐστυχῶς οὗτοι εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς περιπόλου ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν τὸν χωροφύλακα Κωσταραντωνάκη, ἐπλήρωσαν δὲ ὡς λέγεται καὶ δύο ἄλλους ἐλαφρῶς, μεθ' ὧ ἐστράπησαν εἰς φυγὴν. Καὶ δύο μὲν ἐξ αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ διαφύγωσιν, οἱ δὲ λοιποὶ συνελήφθησαν καὶ ἀπήχθησαν εἰς Χανία. Καίτοι δὲ τὸ ἕτερον ἡμισυ τοῦ Ἀρμυρστικῶν ὄργανου δρᾶττεται πάσης εὐκαιρίας ὅσάκις συμβῆ ἐγκλημά τι νὰ τὸ ἐπιρρίπτῃ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, σημειοῦμεν ὅτι οἱ κακοποιοὶ τῶν Περιβολίων οὐδὲ λωζάνηκουσιν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν.

— Τὴν Τετάρτην προσήγγισεν εἰς Πλαταιὰν τὸ Ἰταλικὸν πολεμικὸν «Καπρέρα». Ἐπὶ τῇ ἐμφάνισιν του πολλοὶ ἐπαναστάται συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ προσελθόντες ἐξ Ἀλικιανοῦ καὶ ἄλλων μερῶν ἀγνοούντες τὸν σκοπὸν τῆς προσεγγίσεως. Μετ' ἡλίγων παρετηρήθη ὅτι κατεβίβασε τὴν λέμβον του, διεκρίθη δὲ ὅτι εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ αὐταὶ καὶ εἰς ἀξιωματικὸς, ὅστις οὐδεὶς ἄλλος ἦτο ἢ ὁ Πλοίαρχος. Οὗτος ἀπεβίβασθη καὶ ἐζήτησε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Μάνου ἐκεῖ εὐρισκομένου μεθ' οὗ συνμήλησεν ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν. Ἡ ὁμιλία περιεστράφη, ὡς εἰκό, εἰς τὸ ζήτημα, οὗτινος τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν σκοπὸν ἐζήγησεν αὐτῷ ὁ κ. Μάνος. Ὁ πλοίαρχος τοῦ «Καπρέρα» ἠθέλησε καὶ νὰ βολιδοσκοπήσῃ μεχρὶ τίνας σημείου, ἀποκρουομένης τῆς ἐνώσεως ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, θὰ ἐξικνοῦντο αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαναστατῶν, μεθ' ὧ ἐπιβὰς τοῦ πλοίου ἀνεχώρησε.

— Εἰς τὸν Γαλατῶν ὁ Κυβερνητικὸς φρουρὸς Τζίνης ἐφόνευσε τὸν Λατζομα-ῶλην δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν καὶ εἰσῆλθε κατόπιν τοῦ φόνου εἰς Χανία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης ἐπαναστάται ἐπὶ τῇ προσφατῇ διαβάσει μας διὰ τῆς ἐπαρχίας Σφακιῶν ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας πρὸς ἀπαντας τοὺς κατοίκους ταύτης διὰ τὴν ἐνθερμον φιλοξενίαν ἣς ἐτύχομεν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς κ.κ. Παπᾶ Στυλιανὸν Παπαδάκη, Ἀναγνώστην Λυκογιαννάκη, Ἀδελφοὺς Φουντουλάκηδες, Σταῦρον Σταυγιαννουδάκη, Μιχ. Ζερβὸν, Γεώργιον Καυκαλά, Θεόδωρον Παπαδάκη καὶ Δημ. Μανουσογιαννάκη, οἵτινες καὶ ἰδιαιτέρως μᾶς περιεποίηθησαν.

Ἐν Θερσίῳ 21 Σεπτεμβρίου 1905

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)